

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie skargi P. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. akt XXVII Ca [...],
wydanego w sprawie
z powództwa P. B.
przeciwko J. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2021 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. oddala wniosek J. K. o zasądzenie kosztów postępowania
wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 13 sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy w W., w sprawie z powództwa P. B. przeciwko J. K. o zapłatę, zmienił na skutek apelacji pozwanej wyrok Sądu Rejonowego w W. z 18 maja 2018 r. w ten sposób, że oddalił powództwo w całości, orzekł o kosztach zastępstwa procesowego

w postępowaniu w pierwszej instancji oraz orzekł o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

2. P. b. wniósł od wyroku z 13 sierpnia 2019 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wskazując na naruszenie art. 365 § 1 k.p.c., art. 366 k.p.c. w związku z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 917 k.c. i art. 58 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 2 pkt 2 k.r.o.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego dochodzenie od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej. Dostęp do niej jest limitowany przez postawienie skarżącemu wymagania, aby uczynił wszystko, co było i jest możliwe, by nie dopuścić do powstania szkody. Innymi słowy obowiązkiem strony jest wykorzystanie wszystkich istniejących w systemie środków prawnych i dopiero ich bezskuteczność (lub niedopuszczalność ich wniesienia) może, w wypadku wystąpienia szkody, uzasadniać powstanie odpowiedzialności Skarbu Państwa.

Środek zaskarżenia, o którym mowa w art. 424¹ § 1 k.p.c., ma wysoce sformalizowany charakter. Obligatoryjne elementy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymienione zostały

w art. 424⁵ § 1 i 2 k.p.c. W pierwszym z przywołanych przepisów zostały enumeratywnie wymienione elementy konstrukcyjne omawianej skargi. Pominięcie któregoś z nich skutkuje odrzuceniem tego środka zaskarżenia - bez wzywania do uzupełnienia stwierdzonych braków (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wśród wymagań formalnych skargi mieści się m.in. „przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie” (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz „wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny” (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Są to wymagania niezależne od siebie i odrębne, toteż każdemu z nich skarżący powinien uczynić zadość dzięki odpowiedniemu ukształtowaniu treści skargi (postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12; z 27 lutego 2017 r., IV CNP 51/16).

Skarga powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarżący nie wskazał bowiem w sposób dostateczny przepisów prawa, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny. Skarga zawiera, co prawda, stwierdzenie, że powód zarzuca wyrokowi Sądu Okręgowego obrazę art. 365 § 1 k.p.c., art. 366 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. na skutek zastosowania przez Sąd Okręgowy błędnej wykładni przepisu art. 365 § 1 k.p.c., art. 366 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.c. w zw. z art. 917 k.c. i art. 58 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 2 pkt 2 k.r.o. Analiza skargi wskazuje jednak, że ta część skargi dotyczy wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tzn. przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia.

4. W związku z powyższym przedmiotowa skarga nie spełniła wymagań konstrukcyjnych stawianych środkowi zaskarżenia tego rodzaju, wobec czego na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

5. Odnosząc się do wniosku o zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi, zawartego w odpowiedzi Joanny Kubiak na skargę, należy wskazać, że żądanie to zostało związane z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem w postaci odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania. W odpowiedzi na skargę nie dostrzeżono jej braków konstrukcyjnych i nie złożono wniosku o jej odrzucenie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC

2015/7-8/91; z 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14; z 22 maja 2019 r., III CNP 2/19; z 23 września 2020 r., IV CSK 731/19).